

Importance of the game in pediatric inpatients

 Tuğde Buse Uğur,¹ Aysel Sinem Güleç,¹ Murat Elli²

¹Faculty of Medicine, Istanbul Medipol University, İstanbul, Türkiye

²Department of Pediatric Hematology and Oncology, Istanbul Medipol University, İstanbul, Türkiye

ABSTRACT

Play is an important activity that makes easier to communicate with the outside world and gains various skills, while enabling the child to learn by themselves. In all developmental stages of children, play has a key role. With the hospitalization, the children have to leave their home which is an environment they are used to. Ending the activities that they enjoy, especially games, is a stressful situation and hard for them to adapt. During this process, activities to minimize the child's stress are critical. At this point, play is an effective way to reduce the negative psychosocial effects of hospitalization. The play in the hospital provides benefits such as making the child feel safe and expressing their emotions. Therapeutic play is a play technique that can be used during hospitalization to minimize the effect of hospitalization in children. In this review, it is aimed to emphasize the importance of play for hospitalized children.

Keywords: Child; hospitalized child; play; therapeutic play.

Cite this article as: Uğur TB, Güleç AS, Elli M. Importance of the game in pediatric inpatients. Jour Umraniye Pediatr 2022;2(2):40–44.

ORCID ID

T.B.U.: 0000-0002-7620-4734; A.S.G.: 0000-0001-7326-4961; M.E.: 0000-0002-0476-5452.

¹Istanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, İstanbul, Türkiye

²Istanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Received (Başvuru): 30.05.2022 **Revised (Revizyon):** 30.05.2022 **Accepted (Kabul):** 05.09.2022 **Online (Online yayınlanma):** 13.10.2022

Correspondence (İletişim): Dr. Tuğde Buse Uğur. İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, İstanbul, Türkiye.

Phone (Tel): +90 545 206 85 70 **e-mail (e-posta):** tugdeugur@gmail.com

© Copyright 2022 by Istanbul Provincial Directorate of Health - Available online at www.umraniyepediyatri.com

Hastaneye yatan pediyatrik hastalar için oyunun önemi

ÖZET

Oyun, çocuğun kendi kendine yaşayarak öğrenmesini sağlarken dış dünya ile olan iletişimini kolaylaştıran ve çocuğa çeşitli beceriler kazandıran önemli bir aktivitedir. Çocukların tüm gelişim basamaklarında oyun kritik rol oynamaktadır. Hastaneye yatışla beraber çocuklar düzenine alışık oldukları bir ortam olan evlerinden ayrılmak zorunda kalırlar. Başta oyun olmak üzere zevk aldıkları faaliyetleri sonlandırmak onlar için stresli ve alışması zor bir deneyimdir. Bu süreçte çocuğun stresini en aza indirecek aktiviteler çok önemlidir. Bu noktada oyun, hastaneye yatışın olumsuz psikososyal etkilerinin azaltılmasında kullanılan etkili bir yöntemdir. Hastanede oynanan oyun çocuğun kendini güvende hissetmesi ve duygularını dışa aktarması gibi faydalar sağlamaktadır. Terapötik oyun hastaneye yatış süresince kullanılabilen ve çocukların hastaneye yatışlarının sebep olduğu etkiyi minimuma indirmek için kullanılan bir oyun tekniğidir. Bu derlemede, hastaneye yatan çocuklar için oyunun öneminin vurgulanması amaçlandı.

Anahtar Kelimeler: Çocuk; hastaneye yatırılmış çocuk; oyun; terapötik oyun.

GİRİŞ

Çocukluk döneminde geçirilen çeşitli hastalıklar tanı ve tedavi sürecinde hastaneye yatış gerektirebilmektedir (1, 2). Hastalık ve buna bağlı hastaneye yatış çocuk için korkutan, rahatsız eden ve hoş olmayan bir deneyimdir (3). Hastaneye yatış anksiyete, korku, ağrı gibi pek çok olumsuz duyguyu beraberinde getirebilmektedir (4) ve çocuklarda fizyolojik, duygusal, davranışsal sorunlarla bağlantılı travmaya neden olabilmektedir (1, 2). Bu sebeple hastaneye yatışın olumsuz etkilerini azaltmak çocuk gelişimi açısından önemlidir (5). Çocuğun hastaneye uyum sağlaması, ağrı ve anksiyete yönetimi amacıyla terapötik oyunlar kullanılabilir (6). Oyun, çocuğun kendi kendine yaşayarak öğrenmesini sağlayan psikolojik ve bilişsel içerikli önemli bir aktivitedir. Ayrıca oyun çocuğun fizyolojik, psikolojik ve sosyo-kültürel gelişimine katkı sağlar. Literatürde “çocuğun işi” olarak tanımlanan bu aktivite, çocuğun hastanede kalmasıyla kesintiye uğrayabilir. Bu da çocuğun yabancı ve alışık olmadığı bir ortamda kalmasıyla birlikte şiddet, öfke, sinirlilik hali, kontrol kaybı, anksiyete, stres gibi duyguları açığa çıkarabilir. Hastanede oynanan oyun çocuğun kendini güvende hissetmesini ve duygularını dışa aktarabilmesini sağlar. Çocuk oyun ile iç dünyasını nesnelere, aletlere, seslere, mekana ve zamana yansıtabilir. Bu açıdan oyunun hastanede yatan çocukla iletişimde önemli bir rolü vardır (7-10).

ÇOCUKLUK ÇAĞINDA OYUNUN ÖNEMİ

Oyun, çocukluk çağının her aşamasında yer alan önemli bir aktivitedir (11). Oyun, çocuğun içinde bulunduğu ortamı anlamlandırmasına katkı sağlayarak dış dünya ile olan iletişimini kolaylaştıran ve çocuğa deneyimler, beceriler ve toplumsal roller kazandıran bir çeşit öğrenme şekli olarak da tanımlanabilir (12, 13). Çocuğun sağlıklı gelişip büyüebilmesi için aldığı gıdalar, uyku kalitesi ve süresi kadar oyun da bir gerekliliktir (14). Ayrıca çocuğun mental, sosyal ve fiziksel gereksinimlerinin karşılanmasını da sağlar (15, 16). Oyun, çocuğu mental açıdan rahatlatır ve etrafındaki kişilerle olan iletişimde kendisine tanımlanan rolü keşfedip oynamasını sağlar (17). Problem çözdüren, kreatif ve iletişim içeren oyun aktiviteleri çocuk gelişimini olumlu etkile-

mektedir (18). Çocuk oyunla zekasını nasıl kullanması gerektiğini öğrenir, dürtülediği merakla beraber etrafını keşfeder bu sayede bilgi edinir ve seçim yapmayı öğrenir (19). Oyun, çocuğun cinsel kimlik kazanmasını yardımcı olurken ahlaki ve sosyal kuralları öğrenmesine de katkı sağlar (20). Tüm bu bilgiler ışığında oyunun çocukların tüm gelişim basamaklarında olan olumlu etkisi ile gelişimlerinin birbiriyle bağlantılı bir bütün halinde sürdürülmesi için kritik rol oynamaktadır (12).

HASTANEYE YATIŞIN ÇOCUK ÜZERİNE ETKİLERİ

Çocuklar hangi yaşta olursa olsun ailelerinden ayrılarak hastaneye yatmaları onlar için büyük bir stres kaynağıdır (21). Bildikleri ve düzenine alışık oldukları bir ortam olan evlerinden ayrılarak başta oyun olmak üzere zevk aldıkları faaliyetleri sonlandırmak, hastaneye yatan çocuk için stresli ve alışması zor bir deneyimdir (22). Bu çocuklar bir yandan gelişimlerini negatif etkileyen hastalıklarla baş etmek zorundayken diğer yandan da günlük rutinlerin değişmesi, var olan bilinmezlik, ailelerinin destekleyici olmayan yaklaşımları, arkadaşlarından ayrı kalmanın verdiği olumsuz duygular ile mücadele etmek zorunda kalmaktadır (4, 23, 24). Hastaneye yatışla beraber alışılmış çevrenin ve rutin yaşam aktivitelerinin değişmesi bunun yerini alan yabancı ortam ve insanlar, kendine yakın hissettiği insanlardan uzaklaşmış olmak, kusma gibi hastalık belirtileri, yapılan girişimler nedeniyle olan hareket kısıtlılığı, yetersiz dil gelişimine bağlı iletişim güçlüğü, yetersiz ışıklı ortam ve ağlayan başka çocuk hastaların bulunması çocukların üzerine eklenen stres faktörleri olarak sayılabilir (25). Tüm bu stres faktörleri çocukta öfke, saldırganlık gibi davranış değişikliklerine neden olabilmektedir (2). Hastanede çocuğa uygulanan ağrı/acı verici travmatik girişimler de çocukta anksiyete, hüzün, aşırı hareketlilik, ilgisizlik ve kayıtsızlık, içine kapanma, daha önce öğrenmiş olduğu bazı becerileri gerçekleştirememesi gibi tepkiler yaratabilir (25). Taburcu olduktan bir yıl sonrasına kadar oyun dönemindeki çocuklarda bu tepkilerin sürebildiği; bir haftadan daha uzun süre hastanede yatıp kısa aralıklarla travmatik girişimler yapılan çocuklarda taburcu edildikten 10 yıl sonrasına kadar bu tepkilerin sürebileceği görülmüştür (25). Bu sebeplerden dolayı sağlık personeli

çocuklara yapılacak girişimleri uygun terimlerle çocuğa açıklamaya çalışmalıdır (6). Aksi takdirde çocuklar yetişkinlere kıyasla fiziksel, zihinsel ve duygusal alanlarda olgunlaşmamış ve bilgisiz oldukları için çocukların hastaneye yatırılması ruhsal hasara sebep olabilmektedir (26). Çocuğun hastaneye yatmaya ilişkin verdiği tepkileri etkileyen çeşitli faktörler bulunmaktadır. Bunların başında çocuğun yaşı, hastalığı ve ilk tanısı ile geçen süresi, yapılan girişimlerin neden olduğu ağrı ve hareket zorluğu, çocuğun hastalık ve hastaneye yatma ile ilgili daha önce yaşadığı deneyimleri, aileleriyle olan ilişkileri, hastalığı algılama biçimi, çocuğun ve ailenin stres düzeyi gibi etkenler gelmektedir (3,25). Bu sebeple, çocuğun kaygı ve stresini minimum düzeye indirecek aktiviteler çok önemlidir (27).

OYUNUN HASTANEYE YATAN ÇOCUK AÇISINDAN ÖNEMİ

Oyun, çocuklar için evrensel bir dildir ve dış dünya ile iletişim kurmalarını sağlayan önemli bir yoldur. Ayrıca oyun, çocukların hastalıklarına ilişkin duygularını ve bilgi düzeylerini ifade etmelerine de yardımcı olur (28). Bu sebeple oyun hastanede bakımın önemli bir parçasını oluşturmaktadır (9). Ayrıca hastalığın ve hastaneye yatışın olumsuz psikososyal etkilerinin azaltılmasında gerekli ve etkili bir yöntemdir (5). Hastanede kalan çocuk için oyun; çocuğun rahatlatmasını ve fazla enerjisini atarak sakinleşmesini sağlamak, hastane ortamından kaynaklanan stresin azaltılmasına yardım etmek gibi faydalar sağlamaktadır (11). Çocuğun hastane ortamında kendini güvende hissetmesi için çocuğa uygun oyun alanı ve oyun fırsatlarının sağlanması etkili bir yöntemdir (21). Hastaneye yatan çocukların oyun ihtiyacı devam ettiği için oyun çocuğa güvenli bir ortam oluşturmada kullanılabilir (27). Hastaneye yatışla alışıldık ortamdan uzaklaşma, arkadaşlarından uzaklaşma, ebeveynlerinden ayrı kalma gibi etkiler çocukla iletişimi engelleyebilir. Oyunun türü, çocuğun oyun anındaki ifadeleri çocuğun ruhsal durumunun anlaşılabilir tedavisinin sürdürülmesine yardımcı olur (29). “Çocuğun işi” olarak tanımlanan oyun faaliyetinin hastaneye yatış ile kesintiye uğraması çocukta; stres, kızgınlık, öfke, kontrol kaybı hissi ve anksiyete gibi olumsuz duygular oluşturabilir (30). Oyunun çocuğun anksiyetesi gibi hastaneye yatış nedeniyle oluşan olumsuz psikolojik etkileri azaltma, çocuk ve sağlık çalışanı arasındaki iletişimi kolaylaştırma gibi kritik rolü vardır (5).

TERAPÖTİK OYUN

Terapötik oyun, çocuklarda tanı aldıkları hastalık ve hastaneye yatışlarının sebep olduğu etkiyi minimuma indirmek, çocukların içinde buldukları duruma karşı duyguları değerlendirmek ve süreçleriyle başa çıkmaları için kullanılan bir oyun tekniğidir (31). Terapötik oyun hastaneye yatış süresince kullanılabilir.

Bir oyunun “terapötik oyun” olarak kabul edilmesi için;

- Hislerini dile getirmesi için çocuğun cesaretlendirilmesi (örn. oyuncaklarla oynarken anılarının tekrar canlandırılması),
- Çocukların hastaneye yatış sürecindeki deneyimledikleri ile ilgili eğitim sağlaması,

- Çocukların fizyolojisini geliştirici ve faydalı bir oyun olması (örn. solunum sistemi fonksiyonlarını geliştirmek için balon şişirmek) özelliklerinden en az birini sağlaması gerekmektedir (32).

Terapötik oyun çocuğun enerjisini atmasını sağlayan, dramatik ve yaratıcı oyun olmak üzere üç grup altında incelenebilir.

Çocuğun enerji harcamasını sağlayan oyun: Çocuklar genellikle öfke ve kaygı gibi olumsuz duygularını bağıracak, yumruklararak veya koşarak dışarıya gösterir. Streslerini artıran hastane ortamında uygun materyaller ve alanlar sağlanarak bu olumsuz duygularını yönetmeleri amaçlanır. Bunun sonucunda, çocukların olumsuz duygularının azalması sağlanabilir (21).

Dramatik oyun: Çocuğun hastane ortamında karşılaştığı, onun için hassas olan olaylar hakkındaki duygularını başka birinin rolüne bürünerek göstermesi sağlar. Bu amaçla oyun sırasında maske, stetoskop, iğnesiz enjektör gibi hastanede karşılaştıkları gereçlerle oynamaları çocukların stresinin azaltılmasında ve duygularını ifade etmesinde yararlı olabilir. Böylece içinde buldukları durumu daha iyi anlar ve duygularını dışarı vurarak rahatlarlar (14).

Yaratıcı oyun: Bu oyun türünde çocuğun iç dünyasını anlamak için resim çizme, cümle tamamlama ve üç dilek testi gibi teknikler kullanılır. Resimler çocuklarla iletişim için tartışılmaz bir fırsattır. Resim çizme tekniğinde, çocuk hastadan bir insan resmi çizmesi ve daha sonrasında bu resmin öyküsünü anlatması için teşvik edilir. Çocuklar resim sayesinde dillendiremediği duygularını ifade edebilir ve böylece duyguları ortaya çıkar. Cümle tamamlama testinde ise tamamlanmamış cümlelerin eksik kısımlarını çocukların tamamlaması istenir. Böylece direkt soru sormakla anlaşılmayan duygular açığa çıkar. “Üç dilek testinde” çocuktan üç dilek dileyebilecekleri çeşitli sorular sorarak duyguları ve düşüncelerini açığa çıkarmak amaçlanır (14, 21).

Hastanede yapılan oyun aktivitelerinin çocuklar üzerinde sayısız faydası vardır (22, 33).

- Alışkın oldukları ve samimi ev ortamları ile hastane arasında bir tür bağlantı kurarlar.
- Günlük yaşamlarının devamlılığını sağlamaya yardımcı olur.
- Tüm olumsuz duygu ve hayal kırıklıklarından bir çıkış yolu sağlar.
- Diğer insanların görüş ve duygularına saygıyı geliştirirken kortizol seviyesini düşürmesi ile stres ve kaygıyı azaltır.
- Benlik saygılarını ve öz güvenlerini korumalarına yardımcı olur ve böylece kontrollerinin onlarda olabileceğini hissettirir.
- Karşılaştıkları problemlerde yeni yaratıcı çözümler geliştirme becerisine kazanırlar.
- Eğlenceli bir şekilde öğrenirler.
- Diğer çocuklar arasında iletişimi kolaylaştırır. Oyun, onlar için mükemmel bir iletişim aynı zamanda sosyal ilişkiler ve karşılıklı yardımlaşmayı geliştirme aracıdır.
- Oyun, onlara neşe ve eğlence sunar.

KANSER HASTASI OLAN ÇOCUKLARDA OYUNUN ÖNEMİ

Hastaneye yatışın neden olduğu stresin yanı sıra kanser hastası olan çocuklar zor yan etkileri olan uzun süreli tedaviler, uzun süreli hastaneye yatış süreleri gerektiren ve ölümlerle sonuçlanabilecek bir hastalıkla yüzleşmek zorundadırlar (34). Tedavi merkezlerine geliş gidişler ve uzun süreli yatışlar çocukları psikolojik açıdan olumsuz etkilemekle birlikte okul aktivitelerini aksatmakta, sosyal ve aile hayatından koparmakta, yeteneklerini ve becerilerini olumsuz yönde etkilemektedir (35). Hastanede oyun, kanser hastası çocukların gelişimini desteklerken onları yaşama bağlı tutar, günlük hayatlarını sürdürmelerine yardımcı olur ve herkesin onların yerine karar verdiği bir atmosferde kendi istediklerini söyleme fırsatını sağlamaya yardımcı en uygun yoldur. Bu anlamda hastanedeki bakımları ve tedavileri sırasında sadece hastalıklarına odaklanmak yerine aynı zamanda çocukların günlük yaşamlarını bir miktar da olsa sürdürmeye odaklanmalıyız (35). Yapılan bir araştırmaya göre, oyun oynayan kanser hastası çocuklar hastalıklarının süreçlerine daha çok dahil olup sağlık profesyonellerine olan güvenleri artmıştır (36).

SONUÇ

Oyun, çocukların gelişimi için çok önemli bir araçtır. Gelişimin tüm basamaklarında aktif rol oynar ve sağlıklı gelişimin sağlanması için gereklidir. Hastanede yatan çocuklar, ailelerinden ve alıştıkları ortamlardan ayrılmak zorunda kalırlar ve bu onlar için büyük bir stres kaynağıdır. Oyun sayesinde hastalıklarına ilişkin duygularını ve bilgi düzeylerini daha rahat ifade ederler. Aynı zamanda, çocuğa güvenli bir ortam oluşturmada yardımcı olur ve sağlık çalışanı ile arasındaki iletişimi kolaylaştırır. Kanser hastası çocuklar ise zor yan etkileri olan uzun süreli tedaviler ve uzun süreli hastaneye yatış süreleri gerektiren ölümlerle sonuçlanabilecek bir hastalıkla yüzleşmek zorundadırlar. Hastanede oyun, kanser hastası çocukların gelişimini desteklerken onları hayata bağlar. Oyunun çocuklar üzerindeki sayısız faydaları nedeniyle hastanede yatış zamanında da kullanılması önerilmektedir.

Çıkar Çatışması: Yazarlar çıkar çatışması bildirmemişlerdir.

Mali Destek: Yazarlar bu çalışma için mali destek almadıklarını beyan etmişlerdir.

Yazarlık Katkıları: Fikir – TBU; Tasarım – ASG; Denetleme – ME; Kaynaklar – TBU, ASG; Analiz ve/veya Yorum – TBU, ASG; Literatür Taraması – TBU, ASG; Yazıyı Yazan – TBU, ASG; Eleştirel İnceleme – ME.

Conflict of Interest: No conflict of interest was declared by the authors.

Financial Disclosure: The authors declared that this study has received no financial support.

Authorship Contributions: Concept – TBU; Design – ASG; Supervision – ME; Fundings – TBU, ASG; Analysis and/or interpretation – TBU, ASG; Literature review – TBU, ASG; Writing – TBU, ASG; Critical review – ME.

KAYNAKLAR

1. Gültekin G, Baran G. Hastalık ve çocuk. *Aile ve Toplum* 2005;2:61–8.
2. Lerwick JL. Psychosocial implications of pediatric surgical hospital-

ization. *Semin Pediatr Surg* 2013;22:129–33.

3. Çavuşoğlu H. Çocuk Sağlığı Hemşireliği. Ankara: Sistem Ofset Basımevi; 2013.
4. Caleffi CC, Rocha PK, Anders JC, Souza AI, Burciaga VB, Serapião Lda S. Contribution of structured therapeutic play in a nursing care model for hospitalised children. *Rev Gaucha Enferm [Article in English, Portuguese]* 2016;37:e58131.
5. Ullán AM, Belver MH, Fernández E, Lorente F, Badía M, Fernández B. The effect of a program to promote play to reduce children's post-surgical pain: With plush toys, it hurts less. *Pain Manag Nurs* 2014;15:273–82.
6. Li WHC, Chung JOK, Ho KY, Kwok BMC. Play interventions to reduce anxiety and negative emotions in hospitalized children. *BMC Pediatr* 2016;16:36.
7. Wimpory DC, Nash S. Musical interaction therapy - therapeutic play for children with autism. *Child Lang Teach Ther* 1999;15:17–28.
8. Arslan BŞ, Buldukluoğlu K. Çocukla Terapötik Görüşmenin Hemşirelik Sürecine Göre İncelenmesi. *Hacettepe Univ Fac Health Sci J* 2015;1:657–63.
9. Kıran B, Çalık C, Esenay FI. Terapotik oyun: Hasta çocuk ile iletişimin anahtarı. *Ankara Sağlık Bilimleri Derg* 2013;2:1–10.
10. Kuntz N, Adams JA, Zahr L, Killen R, Cameron K, Wasson H. Therapeutic play and bone marrow transplantation. *J Pediatr Nurs* 1996;11:359–67.
11. Avan H, Koç ET, Vural B. Therapeutic communication and play with child. *Kirşehir Ahi Evran Univ J Health Sci* 2020;1:62–9.
12. Bekmezci H, Özkan H. The effect of games and toys on child health. *J Dr. Behcet Uz Child Hosp* 2015;5:81–7.
13. Gul O. The effect of game on pre-school period (ages 3-6): A review of study. *Turk J Sport Exe* 2015;17:1–9.
14. Yayan EH, Zengin M. Çocuk Kliniklerinde Terapötik Oyun. *Gümüşhane Univ J Health Sci [Article in Turkish]* 2018;7:226–33.
15. Pontes JE, Tabet E, Folkmann MÁ, Cunha ML, Almeida Fde A. Therapeutic play: Preparing the child for the vaccine. *Einstein (Sao Paulo) [Article in English, Portuguese]* 2015;13:238–42.
16. Zengin M, Yayan EH. Analysis of parents opinions about toy use of 3-6 years of children. *J İnönü Univ Vocational School Health Serv* 2017;5:1–12.
17. Thompson J. Playing at work. *Community Outlook* 1990:15–7.
18. Trawick-Smith J, Wolff J, Koschel M, Vallarelli J. Effects of toys on the play quality of preschool children: Influence of gender, ethnicity, and socioeconomic status. *Early Child Educ J* 2015;43:249–56.
19. Uğurlu Sülü E, Özet F, Ayçiçek D. Examinations of knowledge and applications about toy selections of mothers who have child 1-3 age group. *Int J Human Sci* 2012;9:879–91.
20. Ginsburg KR, American Academy of Pediatrics Committee on Communications; American Academy of Pediatrics Committee on Psychosocial Aspects of Child and Family Health. The importance of play in promoting healthy child development and maintaining strong parent-child bonds. *Pediatrics* 2007;119:182–91.
21. Çelebi A, Aytakin A, Küçüköğlü S, Çelebioğlu A. Hospitalized children and play. *J Dr. Behcet Uz Child Hosp* 2015;5:156–60.
22. Koukourikos K, Tzeha L, Pantelidou P, Tsaloglidou A. The importance of play during hospitalization of children. *Mater Sociomed* 2015;27:438–41.

23. Beytut DŞ, Bolışık B, Solak U, Seyfioğlu U. A study of the influences of hospitalization on children through drawing as a projective method. *Maltepe Üniv Hemşirelik Bilim Sanatı Derg* 2009;2:35-44.
24. Ünver S, Yıldırım M. Approach to pediatric patients during surgical interventions. *J Curr Pediatr* 2013;11:128-33.
25. Cimete G, Kuşuoğlu S, Çınar NS. Çocuk, hastalık, hastane ortamı. In: Conk Z, Başbakkal H, Bal Yılmaz B, editors. *Pediatric Hemşireliği*. Ankara: Akademisyen Tıp Kitabevi; 2013. p.101-41.
26. Taşdelen M. Hastaneye yatan çocukların ebeveynlerinin ihtiyaçlarını karşılama düzeyinin belirlenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Afyonkarahisar: Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi; 2006.
27. Silva RD, Austregésilo SC, Ithamar L, Lima LS. Therapeutic play to prepare children for invasive procedures: A systematic review. *J Pediatr (Rio J)* 2017;93:6-16.
28. Büyük ET, Bolışık B. The effect of preoperative training and therapeutic play on children's anxiety, fear, and pain. *J Pediatr Surg Nurs* 2015;4:78-85.
29. Bilir Ş., Dönmez B. Hastanede oyun yaş gruplarına göre hastanede yatan çocuklar. *Çocuk ve hastane*. Ankara: Sim Matbaacılık;1995. p.65-7.
30. Berna IK, Ceren Ç, Esenay FI. Terapotik oyun: Hasta çocuk ile iletişimin anahtarı. *J Ankara Health Sci* 2013;2:1-10.
31. Çavuşoğlu H. Çocuk sağlığı hemşireliği. 9th ed. Ankara: Sistem Ofset Basımevi; 2008. p.67-9.
32. Atay G, Eras Z, Ertem İ. Developmental support of children during their hospitalizations. *J Child* 2011;11:1-4.
33. Jun-Tai N. CPIS Fact sheet no 6. Play in hospital. Children's Play Information Service. NCB 2004. Available at: https://www.funding4sport.co.uk/downloads/factsheet_hospital%20play.pdf. Accessed Sep 16, 2022.
34. Webb JR. Play therapy with hospitalized children. *Int J Play Therapy* 1995;4:51-9.
35. Silva LFD, Cabral IE. Cancer repercussions on play in children: Implications for nursing care. *Texto Contexto Enferm* 2014;23:935-43.
36. Melo Lde L, do Valle ER. The toy library as a possibility to unveil the daily life of children with cancer under outpatient treatment. *Rev Esc Enferm USP [Article in Portuguese]* 2010;44:517-25.